

Persoonlijke reactie op plannen nieuwvestiging MEGAstal

Is er iemand hier in de zaal die bedenkingen heeft bij de volgende stelling: *Gezondheid is belangrijker dan geld.*

Op maandag 23 november 2015 ben ik samen met buurtgenoten aanwezig geweest op de door initiatiefnemer georganiseerde bijeenkomst. Deze bijeenkomst; ... door initiatiefnemer bedoeld om onze buurt in een “vroegtijdig stadium” te informeren over de komst van een nieuw te vestigen ‘varkensbedrijf’ aan de Lieshoutseweg.

Na afloop kwamen we totaal verward en emotioneel verslagen naar buiten. Wat is hier vanavond nu eigenlijk medegedeeld? Geen idee wat voor impact deze plannen zouden hebben.

Die verwardheid was zo over. Verwardheid maakte plaats voor ongeloof, bezorgdheid en boosheid, maar ook saamhorigheid. De verwardheid maakte ook plaats voor de sterke drang om samen met buurtgenoten te kijken wat nu precies de impact zou zijn op onze buurt de Weieven.

Het resultaat van deze informatieve bijeenkomst is vooral dat wij ons grote zorgen maken over de leefbaarheid van onze buurt voor de toekomst. De toename en oncontroleerbare overlast van stank, fijnstof en ammoniak en de overlast van nog meer vrachtverkeer, wat een grote invloed heeft op o.a. gezondheid, veiligheid en woongenot. Daarbij opgeteld de angst voor de endotoxine-overbelasting en de toegenomen zoönose-druk.

Ben en ik hadden ook een droom. Wij waren ook jong en ondernemend, toen wij ons in 1991 vestigden aan de Spierkesweg 14. Onze droom om in het buitengebied te wonen met onze paarden aan huis, werd werkelijkheid. Meteen voelden we ons thuis. Onze

kinderen zijn hier geboren en opgegroeid. Met ons hele gezin zijn we jaren actief geweest in de springsport. Voor ons is dit geen hobby, maar een manier van leven.

Een mooie landelijke omgeving met de juiste balans tussen natuur, boer en burger. Toen wij ons huis kochten lagen er prachtige plannen bij de gemeente Sint-Oedenrode om meer recreatiemogelijkheden te creëren in de vorm van extra wandelroutes, fietspaden, aanplant natuurschoon en aanleg van picknick-plaatsen dwars door de velden. Met andere woorden: agrarisch gebied gekoppeld aan recreëren in de mooie natuur. Iets wat we ook nu nog, in 2017, in alle verkiezingsplannen en Mijlpalen voor Meierijstad hebben kunnen lezen. Wij hebben dit destijds ook meegenomen in de afweging om ons huis te kopen. Van deze plannen is jammer genoeg niets terecht gekomen op een enkele paddenpoel na.

Heel veel tijd, geld en energie hebben wij gestoken in ons huis, onze fijne woonplek. Die fijne woonplek in buurtschap de Weieven is echter steeds meer uit balans. Wat zeg ik; totaal uit balans inmiddels. Deze kwestie verscheurt onze buurt, Op sociaal maatschappelijk gebied begint het enorm te wringen.

Buurtschap de Weieven; een gezellige buurt waar je mekaar vooruit helpt als het nodig is. Waar je elkaar op zaken aanspreekt én waar je elkaar in de ogen blijft kijken. Waar je, als het mooi weer is, gebeld word 's avonds: "bij ons is het terras open". En waar een actieve buurtvereniging de bewoners regelmatig bij elkaar brengt om iets gezelligs te doen.

We konden toen niet bevroeden dat ons mooie leefgebied zou ontaarden in een agrarisch industrieterrein, een urgentiegebied.

In 2010 is het label 'intensiveringsgebied' eraf gehaald. Maar sinds 2014/2015 hebben we alweer 2 MEGAstallen erbij in onze straat en

zijn vergunningen voor 24.000 varkens voor nog eens 2 MEGAstallen in onze straat afgegeven. Dat betekent voor ons dat wij straks in een straal van 500 meter te maken hebben met bijna 70.000 varkens,

En nu zult u zich misschien afvragen: waarom heb je tegen die andere aanvragen destijds geen bezwaar ingediend? Dat hebben we wel. Ruim 6 jaar geleden zijn we begonnen om, eerst met een kleine groep burgers, afspraken te maken met de ondernemers, met de gemeente, om op basis van goed vertrouwen om te kunnen gaan met alle gevolgen die megastallen op onze woonomgeving zouden kunnen hebben. Dit alles heeft niet kunnen voorkomen dat we nu een grote mate van overlast ervaren, die blijkbaar niet op basis van goed vertrouwen, of door handhaving, is op te lossen. Inmiddels zijn we ook niet meer onwetend en worden we ook minder loyaal naar onze nieuwe buurmannen toe. Wij maken ons zorgen, grote zorgen, over onze gezondheid, die van onze kinderen, voor de leefbaarheid van het gebied; om veilig te kunnen wonen, werken.

De maat is nu vol, en inmiddels zijn we met de hele buurt De Weieven georganiseerd, burgers én veehouders naast elkaar, verenigd.

Door de informatie, vele onderzoeken en kennis die we inmiddels als Re-actiegroep de Bleieven vergaard hebben, speelt loyaliteit geen rol meer. Immers: loyaliteit is tweerichtingsverkeer.

Daarbij hebben verschillende MEGAstal-houders in onze buurt geen band met de buurt, simpelweg omdat ze zelf niet op het bedrijf wonen of zelfs niet eens wonen in onze buurt.

En met alle informatie die we nu hebben, alle berichtgevingen in de media, de onderzoeksrapporten en huisartsen die hun zorgen uitspreken, ... weten we inmiddels met z'n allen wat voor een enorme impact intensieve veehouderij heeft op onze gezondheid.

En dan dient zich als vanzelf de volgende vraag aan: willen we hier nog wel blijven wonen? Gaan we af zitten wachten tot de eerste uitbraak van een of ander eng virus plaats vindt? Moet er eerst iemand ziek worden, voordat de gemeente in wil grijpen?

Wie wil hier nog wonen als burger? De waarde van ons woonhuis wordt op deze manier flink gereduceerd, zo niet onverkoopbaar. Wat ons appeltje voor de dorst zou moeten zijn, wordt nu een heel dun houtje om op te bijten. Ook dit gegeven maakt dat we ons machteloos en radeloos voelen. Als deze plannen doorgang vinden eindigt onze droomplek in een nachtmerrie.

Anno 2017 is het achterhaald en ethisch onverantwoord om op deze manier een dergelijk MEGA-project te realiseren, zeker met de kennis van nu. Daar waar de agrarische sector alles inzet om boer en burger bij elkaar te brengen, lijkt dit alles een wassen neus als blijkt dat dit soort projecten doorgang kunnen vinden. We zouden toch geleerd moeten hebben van de Q-koorts.

Afgelopen week zijn wij als Re-actiegroep gebeld door EenVandaag met de vraag om medewerking te verlenen aan de uitzending over het Hepatitis E-virus. Dit item is voor ons ook erg confronterend en wijst ons opnieuw op de mogelijke gevaren in onze woonomgeving. Wij hebben absoluut geen respect voor een beslissing genomen op basis van een 'aanvaardbaar gezondheidsrisico', niet voor onszelf, absoluut niet voor onze kinderen en ook niet voor u, wanneer u zich als recreant door onze woonomgeving beweegt.

Volgende week donderdag vindt de besluitvorming plaats. Bij deze besluitvorming speelt loyaliteit zeker ook een rol. Vaak onbewust. De raadsleden naar hun partij, een partij naar het college. Zoals familieleden dat onderling ook hebben. Zoals je dat ook hebt met buurtgenoten. En dat snap ik.

En toch hoop ik dat het besluit genomen wordt met oog voor het grotere geheel ... niet alleen omdat het sneu is voor initiatiefnemer, omdat deze al zo lang bezig is met dit plan. Niet alleen voor de buurtbewoners, die vrezen voor hun gezondheid en woongenot.

Maar simpelweg omdat het niet meer kan, niet voor Meierijstad, voor niemand!